

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/13/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614209890
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5614209890.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a sudkýň JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: UK Profit, spol. s r. o., so sídlom Hornočermánska 797/59, Nitra, IČO: 35 937 815, zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Ivanou Zmekovou, advokátkou so sídlom H. XX, S., proti žalovaným: 1/ K. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, 2/ B. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, o zaplatenie 6.071,90 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/293/2014-204 zo dňa 03. júna 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

Odvolanie žalobcu do v poradí prvého výroku odmieta.

Žalovaní v rade 1/, 2/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 8C/293/2014-204 zo dňa 03.06.2015 uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 2.913,42 eur spolu s úrokom z omeškania 5,15 % ročne z tejto sumy od 12.09.2013 do zaplatenia, v mesačných splátkach vo výške 30,- eur mesačne, splatných do 20. dňa toho - ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok počnúc právoplatnosťou rozsudku (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žalovaným právo na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 01.12.2014 domáhal voči žalovaným 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplatenia istiny 6.071,90 eur spolu s ročným úrokom z omeškania 5,15 % z tejto sumy od 09.09.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 231,66 eur a úrokom 1.629,02 eur na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 334403053 zo dňa 17.06.2009 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenská sporiteľňa a s., Bratislava a žalovanými.

Citujúc ust. § 2 písm. a/, b/, § 4 ods. 1, 2 písm. a/, b/, e/ až l/, ods. 3, 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného k 17.06.2009 (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“), čl. 5 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, bod 31 Smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, § 497, § 499, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, § 52, § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 17.06.2009, súd žalobe sčasti vyhovel. Posúdiac úverovú zmluvu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými 1/, 2/ ako zmluvu spotrebiteľskú súd skúmal, či táto obsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. Následne súd zistil, že úverová zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č.

258/2001 Z. z., a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Konštatoval, že v zmluve je výslovná dohoda o výške splátky istiny 93,05 eur so splatnosťou prvej splátky 20.07.2009, ďalších splátok mesačne k 20-temu dňu v kalendárnom mesiaci. Nie je však zrejmé, aká časť zo splátok úveru 93,05 eur (v zmluve nie sú dohodnuté v takejto výške splátky úveru, ale splátky istiny) pripadá na istinu a aká na úrok, aká na poplatok. Zmluvné strany sa zároveň v zmluve dohodli na splatnosti splátok istiny k 20-temu dňu v kalendárnom mesiaci, ale splatnosť úrokov (bez uvedenia výšky ich splátky) bola dohodnutá mesačne v posledný deň kalendárneho mesiaca, pričom v zmysle bodu 5.2 Obchodných podmienok sa úroky, náklady banky spojené s úrokom a poplatky dňom ich splatnosti pripíšu k istine úveru a stávajú sa jej súčasťou. Tieto zmluvné dojednania však potom znamenajú, že k výške splátky istiny zjednanej čiastkou 93,05 eur bolo potrebné pripočítať výšku úroku splatného v posledný deň kalendárneho mesiaca a výšku poplatkov. Dôsledkom nedodržania kogentnej právnej úpravy § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z. z. je zákonná fikcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalovaní čerpali úver čiastkou 5.000,- eur, do 19.08.2014 zaplatili 2.086,58 eur. Neuhradený rozdiel je 2.913,42 eur, na zaplatenie ktorého súd žalovaných zaviazal.

Vo vzťahu k úrokom z omeškania 231,66 eur súd konštatoval, že úrok z omeškania do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru patrí za omeškanie s úhradou tej - ktorej nezaplatenej splátky vo výške určenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej - ktorej splátky (21. deň mesiaca pri splátke istiny) a po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z jeho nezaplatenej istiny, po zohľadnení skutočností, že žalovaní poskytli čiastočné plnenie dlhu aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Takýmto spôsobom si žalobca úrok z omeškania neuplatnil a nevyčíslil. Súd mu preto priznal úrok z omeškania v ním požadovanej výške 5,15 % ročne, a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru, ktorá nastala dňa 11.09.2013 (deň po doručení oznámenia o zosplatnení úveru).

Súd zároveň vyhovel návrhu žalovaných a podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016 (ďalej len „O. s. p.“) umožnil žalovaným splácať dlh v mesačných splátkach pod stratou výhody splátok.

Pokiaľ ide o dohodu o uznaní a splácaní záväzku, ktorú uzatvorila žalovaná 1/ s právnym predchodcom žalobcu, túto súd považoval za neplatný právny úkon pre nedostatok vôle žalovanej. Konštatoval, že ide o typovú a formulárovú zmluvu, ktorej podmienky boli predtlačené veriteľom a vo vzťahu k spotrebiteľovi sú zavádzajúce. Žalovaná dohodu o uznaní a splácaní záväzku podpisovala v domnení, že sa zaväzuje dlh splácať splátkami vo výške 40,- eur mesačne, čo však bolo dohodnuté len pri splátkach 1 až 6, pričom ďalšia splátka je vo výške 7.892,43 eur s tým, že dlžníčka je povinná najneskôr do dňa splatnosti 7. splátky písomne navrhnúť veriteľovi uzavretie dodatku k tejto zmluve, ktorým navrhne výšku splátok zostávajúcej časti záväzku a jeho príslušenstva aj deň ich splatnosti. Pri čl. 2 sa stráca zmysel celého uznania a splácania záväzku, keďže dlžník musí ďalej žiadať veriteľa o poskytnutie ďalších splátok. Úmyslom žalovanej pritom bolo dohodnúť sa na splácaní dlhu po 40,- eur mesačne, nie na jeho splácaní šiestimi splátkami po 40,- eur a siedmou splátkou 7.892,43 eur.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2, § 151 ods. 1 O. s. p. a žalovaným ako úspešným účastníkom konania v rozsahu 24,34 % náhradu trov konania nepriznal, nakoľko títo si ich náhradu neuplatnili.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zmeny spočívajúcej vo vyhovení jeho žalobe v celom rozsahu, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie nepovažuje za správny. Z odôvodnenia súdu je zrejmé, že žaloba bola zamietnutá z dôvodu neunesenia dôkazného bremena, má však za to, že dôkazy, ktoré súdu zaslal preukazujú jeho nárok.

Súdu prvej inštancie boli zaslané výpisy z účtu a výpisy z úveru generované priamo zo systému pôvodného veriteľa a pokiaľ súd uvádza, že z výpisov nie je preukázaná výška pohľadávky, s týmito sa dostatočne nezaoberal a nesprávne ich vyhodnotil.

Pokiaľ súd spochybňuje existenciu obligatórnych náležitostí úverovej zmluvy, v podaniach zaslaných súdu niekoľkokrát vysvetlil, že výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov sú v zmluve uvedené a toto súdu v predložených listinných dôkazoch zvýraznil a súdu predložil i výpis z úveru, kde sú uvedené jednotlivé položky.

Namietal tiež, že v konaní bola porušená zásada rovnosti účastníkov konania, pričom súd povolil splácať žalovaným priznanú sumu v splátkach po 30,- eur, čo je v zjavnom nepomere k pôvodnej výške dohodnutých splátok úveru v sume 93,05 eur.

Žalobca nesúhlasil ani so záverom súdu o neplatnosti dohody o uznaní a splácaní záväzku, a to len na základe vyjadrenia protistrany, čo rovnako považuje za zvýhodňovanie protistrany, nakoľko ho nevyzval, aby sa k predmetnému vyjadril. Dohoda pritom bola žalovaným zaslaná poštou, títo mali dostatok času sa s ňou oboznámiť a žalovaní mali možnosť uviesť poznámku, ak s dohodou v akomkoľvek bode nesúhlasia. Preto nie je možné tento dokument označiť za typovú a formulárovú zmluvu. Každá takáto dohoda je spracovávaná individuálne, o čom svedčí aj dotazník pre dlžníkov, kde sa môžu vyjadriť. Keďže žalovaní mu zaslali zmluvu podpísanú, mal za to, že so všetkými údajmi v nej sú uzrozmeneň a súhlasia s nimi. Žalovaná so žiadosťou o splátkový kalendár vyjadrila telefonicky súhlas, na základe ktorého jej táto dohoda bola zaslaná. Považovať dohodu za absolútne neplatný právny úkon považuje zo strany súdu za nedôvodné.

3. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu nesúhlasili so zrušením napadnutého rozsudku.

Uviedli, že splátkový kalendár im bol zaslaný na 6 splátok mesačne po 40,- eur a siedma splátka bola napísaná na sumu 7.892,43 eur. Ďalší splátkový kalendár im zaslaný nebol a ani telefonicky neboli informovaní o ďalšom postupe splácania. Nie je pravda, že by boli súdom zvýhodňovaní.

4. Vzhľadom na to, že krajský súd vo veci rozhodoval za účinnosti nového procesného kódexu, zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), účinného od 01.07.2016, bol povinný pri svojom postupe aplikovať novú právnu úpravu (§ 470 ods. 1 C. s. p.) s tým, že účinky procesných úkonov uskutočnených do 30.06.2016 ostali zachované (§ 470 ods. 2 C. s. p.). Zároveň súd v odôvodnení prispôobil terminológiu novej právnej úprave.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie čo do výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol, bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a napadnutý rozsudok okresného súdu v tejto časti podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza i zo správneho právneho posúdenia veci. Nakoľko aj odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku v podstate zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C. s. p. (rovnako § 157 ods. 2 O. s. p. účinného v čase rozhodnutia okresného súdu), odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

7. Pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, v nadväznosti na odvolacie námietky žalobcu, odvolací súd dodáva, že v konaní nebolo sporným, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými, založený úverovou zmluvou zo dňa 17.06.2009 (s pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa, a. s., Bratislava), je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy. Preto je na tento právny vzťah potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, predovšetkým príslušné ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy. Jednou z povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z. z.). Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých častí úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj nároky, na ktoré nemá právo. Predmetné ustanovenie pritom nemá za úlohu založiť povinnosť v zmluve rozdeliť splátku úveru na tri samostatné splátky, ale vymedziť zložky splátky tak, aby bolo bez akýchkoľvek pochybností zrejmé aká časť splátky je určená na úhradu istiny, aká na úhradu úrokov a aká na úhradu poplatkov. Účelom uvedeného ustanovenia totiž je, aby spotrebiteľ vedel rozlíšiť aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, t. j. akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu žalobcu. Neuvedenie náležitostí podľa § 4 ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/ v úverovej zmluve zákon č. 258/2001 Z. z. účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy v ust. § 4 ods. 3 sankcionoval tým, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

8. Súd prvej inštancie preto správne pristúpil k prieskumu, či zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, a dospel k správne záveru, že predmetná zmluva

neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i/ zákona, t. j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné si uvedomiť, že právny predchodca žalobcu neformuloval zmluvu pre súd, ale pre klienta - spotrebiteľa, a preto je nutné, aby boli (vzhlľadom na ochranu spotrebiteľa) podmienky zmluvy zrejme spotrebiteľovi. V danom prípade zmluva takéto vymedzenie zložiek splátky neobsahuje a z takto formulovaného vymedzenia splátky potom nie je dostatočne zrejme úhradu akých konkrétnych zložiek, v akej výške, splátka predstavuje. Vzhlľadom na uvedené prvostupňový súd správne posúdil zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov.

9. Súd prvého stupňa potom správne ustálil, že žalobca mal právo na vrátenie len skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru, bez úrokov z úveru či iných poplatkov. Súd prvého stupňa preto postupoval správne, keď žalovaných zaviazal len na zaplatenie rozdielu medzi skutočne poskytnutou sumou (5.000,- eur) a celkovo zaplatenou sumou (2.086,58 eur), t. j. na sumu 2.913,42 eur, z ktorej sumy súd priznal žalobcovi i úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne od 12.09.2013 do zaplatenia a vo zvyšku nárok žalobcu uplatňovaný nad tento rozsah ako nedôvodný zamietol.

10. Vzhlľadom na posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov sú potom ďalšie závery súdu vo vzťahu k úroku po zosplatnení úveru nadbytočné, z ktorého dôvodu nepovažuje odvolací súd za potrebné na odvolacie námietky žalobcu vo vzťahu k uvedeným záverom reagovať.

11. Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil odvoláciu námietku žalobcu týkajúcu sa porušenia rovnosti strán konania, keď preskúmaním obsahu spisu odvolací súd nezistil, že by postupom súdu v konaní došlo k zvýhodňovaniu niektorej zo strán konania. Tak žalobcovi, ako aj žalovaným bolo zo strany súdu umožnené uplatňovať ich procesné práva (právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu a pod.). Odvolací súd zároveň dodáva, že nemožno opomenúť, že v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah, kde zákon poskytuje spotrebiteľovi zvýšenú ochranu ako slabšej strane sporu, a to aj v súdnom konaní (§ 290 a nasl. C. s. p.). Porušením rovnosti strán konania nemôže byť ani rozhodnutie súdu o povolení úhrady dlžnej sumy v splátkach v zmysle ust. § 160 ods. 1 O. s. p. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd pri rozhodovaní o povolení splátok prihliadol na pomery strán konania, kde žalovaná 1/ je poberateľkou čiastočného invalidného dôchodku vo výške 162,- eur mesačne, trpí cukrovkou, žalovaný 2/ pracuje od konca apríla s príjmom 400,- eur až 450,- eur mesačne s tým, že zmluvu má na pol roka. Ich jediným majetkom je rodinný dom, ktorý je však zaťažovaný úverom, majú viacero dlhov a je voči nim vedených viacero exekúcií. Uvedené pomery žalovaných, s prihliadnutím na osobu žalobcu (u ktorého ide o právnickú osobu zaoberajúcu sa mimo iného faktoringom a forfaitingom) odôvodňujú povolenie splácania dlžnej sumy v splátkach, ktorých výška je primeraná pomerom žalovaných, keď záujmy žalobcu v konečnom dôsledku nižšími splátkami poškodené nebudú. I keď podľa zaužívanej súdnej praxe v zásade platí, že splátky peňažného plnenia by mali byť určené tak, aby bol celý dlh uhradený najneskôr v horizonte troch rokov, každý prípad je potrebné posudzovať individuálne. Po zohľadnení pomerov jednotlivých strán konania, s prihliadnutím na výšku priznaného plnenia a platobnú schopnosť žalovaných, ako aj dobu pôvodného splácania úveru (7 rokov) možno súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie o primeranosti splátok istiny a príslušenstva vo výške 30,- eur mesačne, hoci takto povolené splátky presahujú zaužívaný horizont troch rokov. Súd pritom dlžnú sumu povolil žalovaným splácať v splátkach pod následkom hrozby straty tejto výhody v prípade, ak žalovaní čo i len jednu splátku nezaplatia riadne a včas.

12. Pokiaľ ide o dohodu o uznaní a splácaní záväzku, vzhlľadom na odvolacie námietky žalobcu len vo vzťahu k časti dohody ohľadne splácania dlhu, nepovažoval odvolací súd za potrebné na odvolacie námietky žalobcu reagovať, nakoľko je zrejme, že na rozhodnutie súdu uvedené nemá vplyv, keď splatnosť dlhu (i v zmysle predmetnej dohody) nastala už pred podaním žaloby.

13. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním, keď okresný súd pri rozhodovaní o trovách konania správne aplikoval zásadu úspechu v spore.

14. Pokiaľ odvolanie žalobcu smerovalo aj proti výroku, ktorým súd žalobe vyhovel, odvolací súd odvolanie žalobcu v tejto časti odmietol.

15. Podľa § 386 písm. b/ C. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie ak bolo podané neoprávnenou osobou.

16. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu čo do výroku I., keďže uvedeným výrokom súd žalobe vyhovel, nie je žalobca osobou oprávnenou na podanie odvolania. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné odvolanie žalobcu v tejto časti odmietnuť podľa § 386 písm. b/ C. s. p. ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania boli žalovaní, a to v celom rozsah, preto im súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)